

чи сме сиромаси и не можеме да прибреме јднога странника въ на-
шите кѫща: зајцото макаръ и јдна чаша вода или нѣкака по-
мошь ако дадеме на јднога сиромаша, пакъ поизчакаме отъ бога голѣ-
мъ заплатж, дето сме показали любовь на јдинъ наш братъ. Затѣй
трѣбж да са обичаме и да си помагаме, зајцото любокът въ кѫхъ
на сичкитѣ добрины, и който нѣма тѣзи трите: любовь, милост и
чистота, той не ще да види царство небесное.

ПОСЧЕНИЕ.

Благочестиви христіане! видите ли чи сама христоса доказка, колко
въ блаженъ и почтенъ добродѣтелниѧ человѣка, и на този свѣтъ и на
онзи. Той не иска славж и богатство, а сичкія свѣтъ го слави и у-
блажава, и сѣкога тича подиръ него честа и славата, и самъ богъ жи-
вѣ въ него. Его честь и слава на добрыя человѣка, ето радость и
сторична заплата, а подиръ това и царство небесное. Ш добрина, добра-
ниа! ты си свѣглина и богатство безкрайно ты си изворъ на истиинијатж славж, ты си майка на сѣкое земленіе и небесно дарованіе.
Блазъ мъ, който та има. Ахъ наша преголѣши глъзность и прелестни
умъ, нїе не искали доброто, но искали богатство и него искали съ
грабеніе и лганиѣ, съ клѣтвѣ и неправдѣ, но излагаваме: зајцото, съ
неправдатж нїе не съвираме богатствъ, но съвираме на себе си: безче-
стїе, бѣдъ и смѣреніе: зајцото ако съвиреме днесъ богатство съ не-
правдѣ, то утре ще съвѣгни отъ насъ, а нїе ще си останиме само съсъ
безчестїето. Но нїе ако искали богатство, да не го търсиме въ не-
правдатж, но да са трудиме да го испечелиме съ правдатж, да отфр-
лиме отъ насъ лжатж и кривдатж, да говориме истиннатж, да пази-
ме божиите заповѣди, и тога ще имаме богатство напоклатено, както
дѣма пророка Давид: „творай сїм не подвижитса вовѣка.“ Тай спаче-
лиахъ Авраамъ злато и сребро, тай умножилъ Іаковъ свояте стада,
тай придошилъ Іосифъ Египета, тай са обогати Йовъ. А нїе тай не
правиме, но искали богатство въ неправдатж, и търсиме славж въ стол-
ныте градове и въ болѣските кѫща. Но и въ тай са заѣ излагра-
ме: зајцото, тамо не е истинна слава, толкосъ јдна лжливка сѣнка,
којто е напостојана и пълна съсъ зависть бѣды и гонениѧ: зајцото,
днесъ ако сме славни, утре може да станиме безчестни и забравени.
Нїе подиръ славатж искали веселїе, радость и други тѣлесни сладости
и ги търсиме въ многото истие и питїе и въ други разни грѣхове, но
пакъ са излагаваме: зајцото въ грѣха нѣма никаква радость нити вѣ-
селїе, толкосъ скрбъ и въздышаніе: зајцото сѣкоти грѣхъ приноси
скрбъ и горчевинъ. На грѣха сладостж е за малко време, а горче-